

BAJTÁRSI

HIVEN!



BECSÜLTTEL

LEVÉL

VITÉZÜL!

III.évi 3. levél

10 oldal

Graz, 1950. II. 12.

ÁZSIA LETT A VILÁGPOLÍTIKA SULYPONTJA!

Kommunista támadás készül a déázsiai szabad államok ellen - Amerika válasza: a szuperatombomba - Mao-Tse-Tung fogsága és szabadonbocsátásának ára: egy semmitmondó szerződés a Szovjet és vörös Kina között!

MEGINT Mao-Tse-Tunggal kell kezdenünk beszámolóinkat, mert a vörös Kina sorsa uralja most az egész világpolitikát. Mao, mint tudjuk, hónapokat töltött Moszkvában, főleg azzal a céllal, hogy a Szovjettől megfelelő kölcsönt kapjon a rommá tett Kina újjáépítéséhez. Már egyszer azt jeleltette a világsajtó, hogy megtörtént a megegyezés és pedig negatív eredménnyel. Ez a hír azonban tévesnek bizonyult, Maot továbbra is Moszkvában tartották és pedig valóságos fogolyként, a szerződést pedig csak most kötötték meg. Eszerint a Szovjet és a vörös Kina kölcsönös segélynyújtásra kötelezték egymást és ami a legfontosabb Moszkva ígéretet tett, hogy 5 éven át, évi 60 millió dolláros részletekben összesen 300 millió dollárt fogadjon Kina felépítésére. Az eredmény tehát nagyon sovány, mert Kina újjáépítéséhez 3 milliárd sem volna sok. Hogy Mao mégis belement a szerződésbe, annak az volt az oka, hogy fogolyként bának vele és közben, odahaza az u.n. Moszva-hű kommunisták megkezdtek az aknamunkát Mao ellen. Hogy el ne veszítse a talajt, Mao belement a szerződésbe, de nyilvánvaló, hogy ez a házasság már a startnál rosszul kezdődik.

KÖZBEN Moszkva elismerte a Vietnami /Indochina/ kommunista lá-

zadó kormányt, ami nyílt hadüzenetnek felel meg Franciaországgal és a Nyugattal szemben. Most az a helyzet, hogy mind Indochinával szemben /ami francia befolyás alatt áll, mind Pakisztánnal és Indiával szemben /angol befolyás/ ott áll a vörös kínai hadsereg és nem lehet tudni, hogy melyik percben indulnak meg részben a fegyveres, részben pedig a propaganda támadások. Így az ázsiai helyzet rendkívül kiélekedett, olyannyira, hogy az USA vezérkari főnökök személyesen utaztak oda, hogy a helyzetet lemérjék. Ennek eredményeként máris elkezdtek a csendes-óceáni flotta erősítését, főleg azért, hogy az ausztráliai közvéleményt megnyugtassák. A Tibet elleni támadás küszöbön áll, s a Formosa ellenit is tavaszra lehet várni.

Véleményünk az, hogy bár kétségtelen, hogy a kínai front ma erősen előtérbe nyomult jelentőségben, azonban mindez elterelő fogás is lehet a Szovjet részéről, hogy ily módon a Nyugat éberségét az európai eseményekkel szemben elaltassa. Ez azonban már nem fog sikerülni és hiába rendeznek megint újabb "kis blokádot" Berlinben, hiába követnek el mindent, hogy a dokkmunkások a francia és egyéb fegyverszállítványokat ne rakják be, ill. ki, Európát már immunissá tette a kommunista hideg terjeszkedéssel szemben a Marshall-terv és az Atlanti Egyezmény, amelynek fegyverszállításai végre mégis kezdenek már eljutni az európai kikötőkbe.

A LEGCSATTAÓBB VÁLÁSZA Amerikának a

Szovjet ázsiai és egyéb hódítási terveivel szemben Truman elnök azon bejelentése volt, hogy mégis megkezdik a szupertombomba /hidrogénatombomba/ gyártását. Uj-Mexikóban /USA egyik déli állama/, Sandiá-ban van a gyár, ahol a SAB-t gyártani fogják. A SAB nem más voltaképpen, mint egy kis mesterséges Nap. A Nap belsejében kb. 20 millió fok hőség mellett ugyanolyan folyamatok játszódnak le, mint a SAB-nál. Eddig azért nem tudták gyártani, mert a szükséges, minimálisan 10 millió fokos hőmérsékletet nem tudták előállítani, ami a SAB robbanásához kell. Amde a normális, eddig használt AB robbanásánál keletkezik ilyen nagy hőmérséklet, így ezt a régi AB-t, mint a SAB robbantó gyutacsát fogják felhasználni és így a szükséges hőt eléri. A SAB hatóköre felől még nem lehet biztosat mondani, de a tudósok szerint 250-1000 négyzetkilóméterre lehet azt tenni, amely területen belül --a nagy hőség hatása alatt-- minden élet elpusztul.

23-AN lesznek az angliai választások. Ezek a világpolitika továbbfejlődését erősen befolyásolják majd, ezért kísérjük őket kellő figyelemmel. Általános vélemény szerint az eddigi többség: a munkás párt marad kormányon, ha sokkal kisebb többséggel is, mint eddig. De választásokról sohasem lehet biztosat mondani, így az ellenkező meglepetés is érhet bennünket, amikor is Churchill kerülne megint hatalomra.

MAGYARORSZÁGON Rákosi nagy beszéde keltett óriási feltűnést, amelyet a kompart végrehajtó bizottsága előtt tartott és amelyben nyíltan beismerte, hogy eddigi minden fáradozásuk, hogy az országot kommunistává tegyék, kudarcot szenvedett, mert a munkásság is ellenük van és telve van antiszemizmussal. Így az összes kommunista pártfunkcionáriusokat és bizottságokat a legkisebttől a legnagyobbig átcsereleik júniusig. Beszédét azzal a rájuk nézve szomorú beismeréssel fejezte be, hogy azért sikerültek ilyen rosszul a "fáradozásaik", mert túlságosan elsiették a dolgot és gyorsabb tempót akartak diktálni, mint amilyent szabad lett volna. Most azután nyitva áll a kérdés, hogy ezzel a beszéddel mit akart elérni a szintén moszkvából hazatért vörös diktátor és hogy ez egy "enyhébb kurzus" bejelentésének fogható-e fel. Legközelebb már talán erről is részletesebben tudunk beszámolni.

FIGYELEM! A M. Csendőr Közösség szokásos gráci összejövetelét ezentúl kéthetenként, és pedig minden hónap első és harmadik vasárnapján rendezük meg a Mozart-kávéház /Heinrichstr. 23./ helységében, ahol a Csendőrnapi is volt. Minden bajtársat szeretettel várunk!

DR. HOLLÁDY E.-nének január 25.-én egészséges fiugyerneké született. Szeretettel üdvözljük mind az anyát, mind pedig a legfrissebb kis csendőrcsemétét!

LAFUNK ezen száma a Csendőrnapi miatt jut el késéssel olvasóinkhoz, miután annak eseményeiről is be akartunk számolni. Ennek megfelelően köv. számunkat sem 25.-én, hanem 28.-án tesszük postára.

EZ A BAJTÁRSI-LEVÉL AZ UTOLSÓ, amit azok címére is elküldünk, akik eddig nem küldtek be hozzájárulási díjat. Következő levelünket már csak azoknak küldjük ki, akik hozzájárulásukat beküldték, vagy akik --teljes keresztiany folytán-- erre bennünket külön írásban felkérnek. Sajnálattal határoztuk el magunkat erre a lépésre, de az előállítás és a hatalmas postai költség nem engedi meg számunkra eddigi "bőkezűségünk" folytatását.

ANGOL-MAGYAR ES MAGYAR-ANGOL SZÓTÁRAINK nélkülözhetetlenek a kivándorlás előtt állók számára! Mielőbb rendelje meg szerkesztőségünkben, akár a pénz /18 - 18 Sch. kötetenként/ előzetes beküldésével, akár utánvétellel /ez esetben a portóköltseget felszámítjuk/. Tengerentúlra is me

M A N U S K R I P T! - K É Z I R A T! - S A J Á T S O K S Z O R Ó S I - T Á S! ADRESSE: UNGARISCHE KAMERADSCHAFT, GRAZ, GEIDORFGURTEL 49. AUSTRIA

AZ UTOLSÓ OTTHONI CSENDŐRNAPTÓL
AZ 5. IDEGENBEN TÖLTÖTT ÉVFORDULÓIG

Szenvedésekkel, csalódásokkal és megpróbáltatásokkal teletüzdelt öt nehéz esztendő telt el azóta, hogy otthon, 1945. február 14.-én Csendőrnapot ünnepeltünk.

Ennek az utolsó Csendőrnapi ünnepi műsora, az előbbi --különösen a békésebb évekhez viszonyítva-- szegényes volt.

Rövid visszaemlékezés a múltra, a nap jelentőségére. Emlékezés hős bajtársaink dicső tetteire, hogy az ő cselekedeteikből erőt, hitet és bizalmat merítsünk a további küzdelemre. Ezután következett a kitüntetések, dicséretetek és jutalmak kiosztása. Még néhány biztató és buzdító szó, s ezzel az ünnepély végetért. Elmaradt a díszmenet, a szokásos bajtársi díszbéd és a délutáni szolgálatmentesség. Hogy mégis olyan sok csendőr bajtársnak és csendőr családnak oly emlékezetes maradt ez a nap, azt az akkori és az azt követő napok tragikus eseményei tették felejthetetlené, amelyek teljesen elhomályosították a magyar égboltot.

Hazánk szíve, Budapest, ezekben a napokban szenvedte a legsúlyosabb csapásokat. Buda legnagyobb része már romokban hevert. Az ősi Budavár történelmi nevezetességi palotái lángokban álltak. A várat és környékét egy kis, de mindenre elszánt, bátor csapat védte a tulerőben lévő orosz horda ellen. Ekkor már csak ez a kis sziget volt magyar kézen.

A marcknyi magyar csapat ugyanugy, mint hajdan Drégely és Egervár védői, az éhségtől, szomjúságtól, és álmatlanságtól elcsigázva, legyengülve, de az utolsó roham erejével, csapzott hajjal és izzadt homlokkal vívta élet-halál harcát. Jelszavuk volt: "Győzni, vagy meghalni!"

Budavár romjai közül ezekben a napokban sugározta ki egy kis csendőr-rádióállomás az utolsó táviratot. A kemény, harcedzett katonák bucsuja volt ez, akik két hónapon át vitézül állták a harcot és bátran várták a leselkedő halált. Ime, az utolsó távirat:

"Csendőr Bajtársak! A Királyi Vár romjai közt teljesen körül vagyunk zárva. Most a szomszéd épületért folyik kemény, elszánt harc. Helyünket --sokszor a legnagyobb tüzharcban-- naponként többször kell változtatnunk. Parancsnokunk, súlyosan sebesülten, itt velünk hordágyon fekszik. Két bajtársunk eltűnt. Kenyerünk, vizünk már napok óta nincs. Az alvást elfelejtettük. Életünkkel leszámoltunk, sorsunkat a jó Istenre bíztuk. Ha nem éljük túl ezt a poklot, közös kérésünk, hogy családukról gondoskodjatok. Éppen most kaptuk a legújabb hírt, hogy már csak néhány utca a miénk, néhány óra, esetleg egy-két nap és két hónapos, elkeseredett harc után Budapest is orosz kézre kerül. Ha pedig ez így lesz, akkor elvesz az ország is. Ami tőlünk telt, mindent megtettünk! Isten áldd meg a magyart! Eljen Magyarország! Eljen a csendőrség!"

Ugyanezen a napon, 1945. február 14.-én, hosszú, menekültekkel zsúfolt szerelvény állt készen az egyik kis Rába-mentiközség vasútállomásán. A szerelvény utasai többnyire csendőrasszonyok voltak, gyermekeikkel, s köztük néhány, fegyverszolgálatra alkalmatlan, beteg csendőr, mint vonatkisérők.

Szomorú látvány volt, amikor nős csendőr bajtársaink könnyezve bucsúztak kis családjuktól. Bucsúztak azzal, hogy néhány hét, de legrosszabb esetben egy hónap múlva felszabadul az ország és akkor ismét találkozni fognak, s azután minden jó lesz... Közben a szolgálatos vasuti közeg jelzést ad az indulásra és a mozdony lassu köhécseléssel megindítja a siró szerelvényt és szuszogva vonszolja maga után... Kölcsönös zsebkendőlobogtatás mellett haladt tovább a gyászvonat, vitte a fájó csendőrasszony szíveket Csorna-Hegyeshalmon át Nyugat irányában...

Budapest után még másfél hónap és március végén az egész ország orosz megszállás alá került.

Alig, hogy elnémultak a fegyverek, alig hogy a vörös horda ellepte az

országot, Moszkva az akkori ideiglenes kormánynak kiadta az elsőszámu parancsot: a kommunizmus legnagyobb ellenségét, a m.kir. csendőrséget fel kell oszlatni. Ezzel egyidejűleg kezdetét vette a csendőrök kollektív felelősségre vonása, s testületünk minden tagját háborus bűnösneként kezelték. A rádió naponként szórta ránk lealázó, meggyalázó és megtevesztő propagandisztikus rágalmaikat. A börtönöket, fegyházakat, internálótáborokat nagyobb részben csendőrökkel töltötték meg.

Ez történt otthon, de lássuk, mi volt a helyzet kint?

Sajnos, sokan voltak, akik ellenünk fordultak és bennünket okoltak mindenért, ami történt. Kint is megindult ellenünk a hajsza. Ez időtáiban sok csendőr bajtársat szolgáltatott ki sorainkból, mint háborus bűnöst.

1946. február 14. Az előbbihez hasonló, szomorú évforduló volt ez is. Otthon lévő bajtársaink, köztük még a 60-70-80 éves, idős, beteges nyugdíjas csendőr bajtársaink is, börtönök piszkos, büzös celláiban és az internálótáborok hihetetlen szennyében és nyomorában szenvedtek. Testületünk legválságosabb napjai voltak ezek. Mi, akik itt maradtunk, úgy határoztunk, hogy haza nem megyünk, de akkor még a jövőt illetően semmi reményünk nem volt. Arra még csak gondolni sem mertünk, hogy még egyszer Csendőrnapot tarthatunk, különösen mi, idősebb csendőrök.

1947. február 14. Ismét egy évforduló. A kommunista rendőrség két éves tevékenységével, helyesebben garázdálkodásával annyira a nép utálatává vált, hogy a magyar nép többsége: a magyar parasztság, a megmaradt intellektuálisok, de még a nem kommunista munkás is, titokban a csendőrséget várja vissza. Száműzetésünkben csendőrnapot még nem tarthattunk ugyan, de a közvélemény már mellettünk nyilvánult meg.

1948. február 14. Több helyen Isten-tiszteleten imádkozva emlékeztek meg szabad földön élő csendőr bajtársaink a nap jelentőségéről és testületünk áldozatairól. Ez idő tájban indult meg fokozottabb mértékben a bajtársibb élet. Bajtársaink keresik, kutatják egymást. Az égbolt tisztulni kezd. A bajtársi szeretet melege összedobbantja a csendőrsziveket. Valami titokzatos erő az, amely különböző helyeken, de egyidőben bírja cselekvésre csendőrcinket. Ez év nyarán alakultak meg a Csendőr Bajtársi Közösség kis helyi csoportjai.

1949. február 14. A Csendőr Bajtársi Közösség helyi csoportjai műsoros ünnepélyek keretében emlékeztek meg a testület hőseiről és a nap fontosságáról. Az Isten-tiszteletet és az emlékezést sok helyen ünnepi ebéd követte.

1950. február 14. Fájdalmas, tövises és martirjaink vérével öntözött öt keservés esztendőn át jutottunk el mai -- az emigrációban ötödik -- évfordulónkhoz. Ez az öt kemény év igazolt minket, igazolta multunkat és munkánkat. Mi nyugodtan vártuk ezt az időt, mert éreztük és tudtuk, hogy el fog jönni.

Ez az öt év figyelmeztet és emlékeztet bennünket, hogy soraink nagyon megritkultak, számunk kicsiny. De figyelmeztet bennünket arra is, hogy éppen azért, mert kevesen vagyunk, még az eddiginél is bajtársibb életet kell élnünk! Övjük, becsüljük és szeressük egymást a jó testvérek szeretetével.

Ugyanezokkal az érzésekkel és gondolatokkal emlékeznek ma csendőr bajtársaink mindenütt, az öt világrészen, még ha csak ketten, vagy hárman élnek is együtt.

Csendőr Bajtársak! Testvérek!

Bárhova sodorjon Benneteket a végzet, bármily messzire is kerüljétek tőlünk, egy pillanatra se feledkezzetek meg arról, hogy csendőrök vagytok! Lelketekben, tetteitekben és gondolataitokban mindig maradjatok meg csendőrnek és ha út az óra, ha halljátok a magyar nép segély sikolyát, ha halljátok a Haza, a magyar nemzet hívó szavát, ne gondolkozzatok! Ne tartson vissza Benneteket pénz, vagyon és gazdagság, mert nektek ezeknél nagyobb értékeitek vannak otthon. Otthon: a szülők, hit-

verek, gyermekek, látványok, barátok, csendőr bajtársak, gondatlan nélkülözés, gyermek és ifjúkori emlékek hívókat, s vissza vannak Benneteket. - Vár is rád, egy szokatlanul hosszú és annak minden hü. Mi hiszünk, hogy jönni fogtok és ez, nagy valószínűséggel talán a legutolsó. Segítsen reménytel a magyarok istene!

vesek, gyermekek, testvérek, barátok, csendőr bajtársak, gondozatlan sírhalmok, gyermek- és ifjúkori emlékek hívnek s vissza várnak Benneteket! Vár és hív Benneteket egy sokat szenvedett ország és annak minden hű fia! Mi hisszük, hogy jönni fogtok és a nagy soraközönél találkozni fogunk! Segítsen bennünket a magyarok Istene!

K. S.

+++++

C S E N D Ő R N A P.

/G. K. Főtörn. 1949.február 14-én elhangzott Csendőrnapi beszéde./

Ma Csendőrnapot tartunk!

Ó, hat lehet ez? Hiszen Testületünket ellenségeink évekkel ezelőtt halálra ítélték és kivégezték. Nemzetünk e terebélyes, erős fáját az ősi, tenger sok vértől áztatott magyar földön tövestől kivágták. Sarjait állandóan irtják, pusztítják. Sajnos, valóban elpusztult nemzetünk e nemes fája. Otthon, ellenségeink előtt, most még az emléke is halálos bűn. Egyet azonban a világot leigázni akaró ellenségeink sem tudnak kiirtani, megváltoztatni: a Mindenható Istennek csodálatos természeti törvényeit. Az egész világot átjáró viharok a nemes magyar fa magvait a szélrózsa minden tájára elszórták. Mint magvak egyelőre tétlenül heverünk. De az érett jó mag életerejét megőrzi és alkalmas talajon, megfelelő körülmények között gyökeret ver és Isten titkos erejéből, elődjéhez méltóvá fejlődik. Nemzetünknek e nehéz időkben minden nemes magra szüksége van, ezért ápoljuk, óvjuk minden betegségtől, szennytól, minden belső rothadástól.

A magyar nép tudja, hogy mi vagyunk és várja a tavaszt, várja a magyar márciust, hogy éledjünk s testéből hatalmassá fejlesztett koronánkkal a jövő viharaiiban védelmezzük.

Kegyelettel és hódolattal emlékezünk meg azokról a hős és önfeláldozó bajtársainkról, akik hittel és azzal a biztos tudattal áldozták életüket, hogy Hazánk és Nemzetünket az életnek megmentik. Legyünk mi méltók hős bajtársaink hitéhez, bizzunk a magyarok Istenében, Testületünk erős, nemes szellemében, bizzunk megújuló erőnkben, Hazánk és Nemzetünk jövőjében.

Készüljünk, erősödjünk, mert a mindent elpusztítani akaró vihar nem múlt el. Állnunk kell a harcot, őseinkhez méltóan

H í v e n - B e c s ü l e t t e l - V i t é z ü l !

KALIFORNIAI KIVÁNDORLÁS

Illetékes helyről vett értesülés szerint a Kaliforniába való kivándorlás kéredelmet szenved, mert akik katonai szolgálatot teljesítettek, azok ügyét most újból felülvizsgálják, hogy mennyiben alkalmazható rájuk a bevándorlási törvény 13 paragrafusa, azaz nem küzdöttek-e fegyverrel az USA erői ellen. Egyénekenkénti elbírálás történik tehát, ami sokkal hosszabb időt vesz igénybe, mint azt előzőleg, onnan történt közlések alapján gondoltuk. Ezért ajánlatosnak tartjuk nem csupán erre a lehetőségre várni, hanem, ha időközben más mód kínálkoznék az USA-ba való kivándorlásra, ugy ezt a lehetőséget is megkísérelni.

HOGYAN HALNAK MEG AZ EMBEREK? - A katona elesik. - A kovács elpatkol. - A harangozóknak beharangoznak. - A bányász mécsese kialszik. - A péknek befütének. - A cipész fonala elszakad. - Az órás órája utolsó üt. - A csillagvizsgálónak befellegzik. - A lámpagyújtogató gyertyáját eloltják. - A kerékgyártó kereke megáll. - A penztárost számadásra hívják. - A köművesnek bevakolnak. - A beteg meggyógyul. - A hajós révbe ér. - A vasutas elpályázik.

NAGY SIKERT HOZOTT A GRÁCI CSENDŐRNAP!

Február 12.-én, vasárnap rendezte a Magyar Csendőr Közösség Grácban a hagyományos "Csendőrnapot", amelyre a helybeli és környékbeli cső-bajtársakon kívül polgári személyek is nagyszámban vettek részt. A honvédség számos tagja mutatta ki ezuttal is a bajtársi szolidaritás érzését, úgy hogy mintegy 80 személy gyönyörködött a szívet-lelket felderítő műsorban.

Fél hatkor zsufolásig telve volt már a Mozart-kávéház erre a célra elkülönített traktusa és az érzéseiben tökéletesen összeforrott közönség meghatottan mondotta el a Magyar Hiszekegyet.

Ezután a Magyar Csendőr Közösség vezetője méltatta az ünnep jelentőségét. Magasan szárnyaló beszédében többek között kihangsúlyozta, hogy a Cső Közösség mindenkit szívesen lát sorai közt, aki magáévá teszi a Cső Közösség célkitűzéseit és iratlan törvényeit, ha az idők viharja sem jobbra sem balra el nem térítette.

A nagyhatású beszéd után egy jelenet következett a cső örs életéből. Mint őrsparancsnok J.P., mint napos E.F. bajtársak és mint Jóska cigány V.Pál művész honfitársunk szerepeltek. A közönség vidám kacagása és kirobbanó tapsai között mutatták be a vidám cső-jelenetet, amely bővelkedett mulatságos fordulatokban és jelentős sikert hozott a közreműködő kitűnő szereplőknek.

Ez után K.M. őrm. szavalta el nagy sikerrel "A magyar csendőr" c. verset, amely annak idején B.-L-ünkben is megjelent.

Magyar nóták után a "Hazáról" olvasott fel mélyen szá tó értekezést "Kakastollas" tollából E.F. bajtárs.

Ezután J. I. szavalta el a "Csak repülj kék madár" c. meghatóan szép költeményt, igazán nagy hatással.

Ez után J.P. bajtársunk olvasta fel a bajtársaknak a Csendőrnapi irt üdvözlő levelet, amelyeket lapunk más részén ismertetünk.

Ujabb szavalt következett, V.Sz.L. honv. bajtársunk szavalta el Kakastollas "Kakastollások" c. versét, mély érzéssel és kitűnő előadó - készséggel.

Az utolsó műsorszám V.Pál színművész honfitársunk csevegése volt, amelynek ugyszólván minden mondata megnevettette a hallgatóságot.

A műsor befejezése után vezető bajtársunk méltatta az est jól sikerült programját és mondott köszönetet mind az előadóknak, mind pedig a megjelenteknek.

Ezután az egybegyültek tulnyomó többsége hosszasan együtt maradt, s magyar nóták éneklésével, s vidám beszélgetéssel emlékezett vissza a felejthetetlen magyar otthonra, s a régi büszke és mégis derűs csendőrnapokra.

Az ideai gráci Csendőrnapi nem csak azért volt nagy siker, mert mind a műsor magas nivója, mind pedig a közönség nagyszáma önmagában biztosította ezt, hanem főleg azért, mert a megjelentek végig, az egész műsoron keresztül, akár megható hangon, akár derűltséget keltve szólt is hozzájuk az előadó, úgy érezték magukat, mintha otthon volnának. Olyan igazi, jó hazai hangulat alakult ki, amelyhez a régebbi szép időkben szoktunk hozzá és ez teszi számunkra felejthetlenné 1950. február 14-ét. Mindenkinek, aki ott volt, akár cső-bajtárs, akár honvéd-bajtárs, akár polgári személy volt is az, az volt az érzése, hogy néhány órán át megint otthon, szabad magyar földön, szerettei és meghittjei körében tartózkodott.

Többször megemlítettük beszélgetés közben, hogy bárcsak átadhatnánk valamit ebből a bizakodó, hittel teli hangulatból az otthon szenvedő véreinknek és a messze idegenbe szakadt bajtársainknak is. Sajnos, magát a hangulatot nem tudjuk a B.-L. oldalába becsomagolni, de a műsor egyes, különösen értékes számaiból Levelünk más helyén közlünk részleteket, hogy ebből a szemelvényből tengerentúli olvasóink is képet alkothassanak maguknak az ideai, gráci Csendőrnapról.

"OTT GYUJTSD MEG A MAGYARSÁG MÉCSÉSÉT, AHOVA SODRÓDSZ, BAJTÁRS!"

- Szemelvények a Csendőrnapi ünnepi beszédből -

"... A mindenható Isten akaratából második évben emlékezhethünk meg nyíltan a Csendőrnapról a talaj nélküli, sanyaru emigrációban. Hagyonány ez a nap számunkra! A multból meritünk erőt a jelenre és hitet a jövőre. ... A csendőrségben kikristályosodott hatalmas nemzeti erőtenyezők felismerésének bizonyítéka a Hazánkat ellepő vörös hordák bérenceinek első ténykedése, hogy azonnal feloszlatták Testületünket! Sőt, a kollektív felelőség elve alapján minden egyes csót, még a prb.csót is háborus bünsékként kezelték és így bánnak el velük ma is. Nem számít, fiatal, öreg, avagy már 1919 előtt nyugállományba került! Szörnyű bűn az szerintük, ha valaki valaha is magyar csó volt. Újjólag fizetjük a vérdíjat, mint olyan sokszor már ezer éves történelmünk idején - magyarságunkért, szabadságunkért, a kereszténységért, s a nyugati szabad világért! Vajjon mikor fogják értékelni a nyugati szabad, nagy nemzetek a magyarság teljesítményét? Vajjon mikor segítenek hozzá ahhoz, hogy történelmi hivatásunkat békésen betölthessük?

A dicső csó-mult, ártatlan martirjaink igazságtalanul kiontott vére, megszámlálhatatlan bajtársunk oknélküli elhurcolása figyelmeztet, de kötelez is bennünket. Elsősorban minket, akik a csó-napot szabad földön ünnepelhetjük meg! Figyelmeztet, hogy soraink megritkultak ugy odahaza, mint idekint és még tovább ritkulhatunk, Európa földjéről még jobban szétszóródhatunk a tengeren túlra! Ott gyujtsd meg a magyarság mécsését, a hova sodródsz Bajtárs! Soha ne feledd, hogy magyar vagy és az is maradj!"

++++++

A CSENDŐRNAPI ÜDVÖZLETEK

valósággal elárasztották szerkesztőségünket.

Oszintén sajnáljuk, hogy nem tudunk minden egyes levelet közölni, mert mindegyikből más-más gondolattal, vagy fogalmazásban, de ugyanaz a meleg csendőr-szív dobban felénk. Meg kell elégednünk néhány rövid kis szemelvényvel, de hiszen ezek megmutatják, hogy a szerteszét szóródott csó-család együtt volt ezen a napon és érzéseink nem hogy kihültek volna a ke-serves öt év folyamán, hanem még erősödtek is.

Igy ír F.L. ny. altbgy, Ausztriából: Csendőr Bajtársak! A figyelem, amelyben újságjuk küldésével részesítették, a bizonyítéka a szolgálatom alatt a csendőrség kiváló erényeiről szerzett tapasztalataimnak, melyek között nem utolsó helyet foglalnak el a bajtársiasság, az előljárók, feljebb valók tisztelete és megbecsülése. Másik bizonyíték, hogy ezek az erények nem a szigorú fegyelm szülte kényszerű formaságok, hanem őszintén átérzett érzések voltak, amelyek a felbomlott viszonyok közt sem hiányoznak az igazi csendőr kebeléből. ... Nagyon dicséretes az is, hogy az összes testületek közül a csendőrség az első, amely a hontalanságban a bajtársiasságot ápolja, s igyekszik a rászorulókat, a hiányos anyagi eszközök ellenére is istápolni.-Adja Isten, hogy a legközelebbi csendőrnapon otthon és szabad bajtársi közösségben ünnepelhessünk!

Igy ír 6 bajtársunk Franciaországból: ... A magyar csendőrség nem a politikai partokért és partvezerekért van, hanem a Nemzetért! Természetes, hogy ez készítetett bennünket, hogy Önökhöz csatlakozzunk, mint a Nemzet politikamentes családjához. És miután azt a családot tartjuk ránk nézve érvényesnek, Hazánkkal szemben kötelezőnek, amelyik a legszebbre tani-tott bennünket --Hiven! Becsülettel! Vitézül!-- a család vezetőinek parancsait és utasításait mindenkor kötelezőnek tartjuk magunkra nézve."/Egyike ezen bajtársainknak írta multkor azt, hogy "mi addig mindnyájan néma leszünk, amíg igaz bizalmat nem nyujtanak felénk!"/

Ézton köszönjük és nyugtázzuk az Ön által küldött *1992* hozzájárulást!

Igy ír M.F. ezr. bajtársunk Németországból: ... "Munkátokhoz őszintén gratulállok igaz szívből és kívánom, hogy a munkában ne álljatok meg, főleg csendőri szempontból, mert sokan ebben a Lapban reménykednek és abból táplálkoznak. Nemcsak én, hanem az a sok cső-bajtárs, aki a világ minden tájára elszóródott, de maradt és örökre marad - csendőr!... A Csendőrnapi alkalmából üdvözöllek k. Minnyájátokat és igaz hittel kívánom, hogy mielőbb, mint szabad csendőrök hazamehessünk a szabad Magyarországra!"

Ezt írja F.K. alezr. Ausztriából: ... "Lélekben együtt ülök Veletek a Csendőrnapi! Gondolataim körötekből először a hazáért és közbiztonságért hősi halált bajtársainkhoz szállnak és --- a saját hazájában üzött vadként élő bajtársainkhoz, hogy a magunk...lelkéből erősítést, bátortást, hitet, reménységet, s legfőképpen igaz bajtársi szeretet adjunk. Igen, szeretetet! Amely, Isten csodálatos rendelése folytán, minél többet osztogatjuk, annál nagyobb lesz bennünk is!...Tartsuk egymás kezét, nemcsak európas, hanem amerikas és ausztraliás magyar csendőrök is és érezzük állandóan a bajtársi szeretet vérlüktetését, amelynek szívközpontja a Bajtársi-Levél! Ezekkel a gondolatokkal ünneplek Veletek! Isten áldása legyen ünneplésünkön!"

Igy ír A.P.örnagy bajtársunk Ausztráliából: ... "Február 14 ike közeledik. A mi ünnepnapi. ... Nehéz volna utananézni, hogy hol ünneplik meg és hol nem, de azt tudom, hogy Ti, kedves Bajtársak, ünnepeltek! Ezért szólok most Hozzatok a világ legtávolabbi helyéről, mert Bennetek látom azt a pontot, amely fix és amely körül fog kifejeződni a felszabadult Magyarország jövődő közbiztonsági testülete. Mi szétszóródott csendőrök Belétek fogunk majd kapaszkodni, ha az új vihar megindul, s Ti lesztek a mágnes, amely odahúz, akárhol leszünk is! ... Bajtársak! Az Ausztráliában élő csendőrök üdvözléteit küldöm Nektek a Csendőrnapi! A mi hűségünket és becsületünket fűzzétek a Tietekéhez és erősítsen meg Benneteket s mi hitünk is, mert mi is rendületlenül hiszünk Hazánk felszabadulásában és szerencsétlen magyar népünk sorsának jobbrafordulásában!"

Igy ír T. bajtársunk Ausztriából: ... "Csendőrnapi! Ezt a szót nem kell megmagyarázni egyik bajtársunknak sem, mert mindenki tisztában van az értelmével és jelentőségével. ... Amikor e néhány kavart szóból álló sort írom, keserűség fojtogat és a szomorúság gyötör, mert most újból otthon járok képzeletben a fogházakban és kintzókamrákban, ahol látom a megkintzott és véresre vert bajtársaimat. Igen, kedves Bajtársaim! Így érzek én, s ezt felejtetni soha nem fogom, különösen nem a Csendőrnapi! /Ez volt az a bajtársunk, akiről egyszer egy vezércikket irtunk: "Valaki lejött a hegyekből..." címmel."/

CSAK REPÜLJ KÉK MADÁR!

Csak repülj kékmadár: mosoly, nevetés!
Oda szállj, hol sok a bu, a temetés.
Hazámba - egy némult nemzet ajkára,
Repülj a Duna, Tisza és Szamos partjára,
Börtönök rácsára, rabok könnyére,
Váró édesanyák imakönyvére.

Csak repülj kékmadár: mosoly, nevetés!
Oda, hol az öröm s remény oly kevés.
Bujdosók hite lángol sztrányadon,
Duna-Tisza táján várnak már nagyon!
Örtüzek lobognak fenn a Hargittján:
Örködik a szellem, sok kemény Titán!

Csak repülj kékmadár: mosoly,
nevetés!
Dalra vár a magyar mező és vetés
Dalolj a jövőről remény-dallamot
Hadd figyeljenek fel a rab magyarak.
Nyugat dalát zengjed, bujdosók
hitét,
A rabság láncait az tépi majd szét!

Abs: Ung. Kameradschaft, Graz
Geidorfgürtel 49. Ung. Baracke
An Herrn/Frau

DRUCKSACHE



Dr. Rektor Béla
Salzburg.
Aigen-Aigener Str. 69

C A F É B A B E L

Kaszás-Nagy Máté kisregénye

3. közlemény

- Ugy van! - kiáltotta lelkesen Gyár Oswald, akinek jólmenő jéggyára volt a Marson, de később befagyott. - Ez a beszéd!

Eleő-Kellő gyorsan közbeékelődött:

- Nagyon köszönöm Izga barátom bölcs figyelmeztetését. Természetes, hogy a tapasztalatok döntöek! Hiszen enélkül én sem jutottam volna erre a döntő elhatározásra, hogy összehívjam mai értekezletünket!

- Ugy van! Brávó! - helyeselt Helyes.

- Elsősorban azzal kell tisztában lennünk, hogy milyen tisztségeket kell betöltenünk. Állapítsuk meg tehát elsősorban magukat a tisztségeket. Van szerencsém erre vonatkozólag a következő indítványt tenni. Legyen: diszelnök, elnök, tárrselnök -- esetleg több tárrselnök is --, helyettes elnök, ügyvezető elnök, főtitkár, főpénztárnok és főellenőr.

- Általánosságban helyeslem! - sietett a véleményével Izga.

- És ki fog dolgozni? - kérdezte kajá ul Lapp.

- Mind! - felelte Eleő-Kellő.

- Mindnyájan! - kiáltotta Izga, aki ezzel diplomatikusan belefogalmazta magát a tisztikarba.

- Ám dolgozzatok! - dünnyögte cinikusan Lapp. - Ha ez nektek örömet szerez?!

Most felállt egy vékony, loboncoshaju fiatalember, aki, mert állandóan éhes volt, úgy érezte, hogy a Mars-béli fiatalságot képviseli.

- Kedves honfitársaim! A Mars-béli fiatalság nevében csatlakozom elnök urunk indítványához, ami a mozgalom megalakítását illeti...

- Ki ez? - fordult diszkréten Lapp Valu Tamáshoz. Az vállat vont:

- Most látom először.

- Biztosan Übulnak egy másik rokona - vont a végkövetkeztetést a volt főszerkesztő.

- ... azonban a tisztségek összeállítását nem helyeselhetem!

- Mégsem rokon - vont vissza Lapp.

- Nem diszelnökökre és tárrselnökökre, hanem dolgos, mindent vállaló, fanatikus munkatársakra van szükségünk!

- Helyes, fiatal barátom! - kiáltotta Izga.

- Az előbb még Übul előterjesztését helyeselted! - kajánkodott Lapp.

- A fiatalság a jövő! - álszenteskedett Izga. - Végzetes hiba volna a fiatalság szavát meg nem hallani!

Übul bácsi idegesen fészkelődött a helyén:

- Bocsánat, szabadna a nevedet... kedves fiatal barrátom...

- Ifju Sági Kornél vagyok. A nagybátyám helyett jelentem meg, aki egy konzervgyárban dolgozik és így nem tudott eljönni.

- Itt a helyed! - kiáltotta Izga, aki leendő szövetségést szimatolt a loboncoshajuban.

Übul bácsi összeráncolta homlokát:

- Mindenesetre szívesen látunk körrünkben, de helyre kell igazítanom szavaidat. A javasolt vezetőség minden egyes, beválasztandó tagja fanatikus munkatársa lesz a szent, közös ügynek!

- Brávó! - bólintott Helyes.

- Szerrintem - folytatta Eleő-Kellő, - az a feladatunk, hogy ezekre a tisztségekre megfelelő személyeket találjunk.

- Halljuk! - kiáltotta Croszlán.

- Na gyerünk ki végre a farbával! - mondta Lapp.

- Határozatilag kimondom tehát - folytatta Eleő-Kellő, - hogy a tisztségek összeállítását egyhangulag elfogadtuk és most rátérünk a jelölésekre.

Mintha villamosáram futott volna végig a társaságon. Bár többen voltak, akik nem értettek egyet a tisztségek összeállításával, a lényeg nem ez volt, hanem, hogy ki milyen tisztségre fog kerülni. Ezért innen is, onnan is felhangzott az izgatott, várakozásteljes "Halljuk!".

Eleő-Kellő ünnepélyesen folytatta:

- A diszelnöki és elnöki tisztségre később fogom javaslatomat megtenni.

- Ahh! - a csalódás halk moraja hullámozott végig az érdekelteken.

- Társelnöknek javasolom Lapp Pál urat, helyettes elnöknek Izga Gábor urat, ügyvezető elnöknek Oroszlán Richárd urat, főtitkárnak Helyes Lőrinc urat, főpénztárnoknak a sajnos távollévő Kincs Tádé urat és főellenőrnek a szintén távollémaradt Kuka Cirril urat!

- És elnöknek Eleő-Kellő Ubul barátunkat, a mozgalom atyját! - kiáltotta helyéről felugorva Helyes Lőrinc, a derék rokon.

Egy pillanatra néma csend támadt. Azután kitört a vihar. Lapp Pál süvítette túl a zajt elsőként:

- Nem vállalom! Mi az, hogy társelnök?! Minek az elnöknek mankó, tizenhárom taglétszámhoz!?

Izga hisztérikusan kiabálta:

- Én sem vállalom! Az én politikai tapasztalataim messze túlnőnek a helyettesítés megalázó keretein! És hol vannak az ifjuság képviselői?

- És hol vannak a nők? - kérdezte szemrehányóan Álom, aki többre becsült egy tapasztalatlan, de csinos nőt, egy tapasztalt, de csunya politikusknál.

Oroszlán volt az egyetlen elégedett:

- Uraim! Ne vonuljunk vissza személyes sértődöttségből! Itt szent ügyről van szó!

- A szent ügyet is csak megfelelő személyek szolgálhatják! - hadonászta Izga.

- Ne tegyétek nevetségessé magatokat! Tizenhárom tag közül nyolcan tisztséget viselnek és ezek közül is öt elnök! - kiáltotta Lapp, akinek közben sikerült az ujjain kiszolni a vezetőség létszámát.

- Mi csak az alapítók vagyunk! - magyarázta Helyes. - Mihelyt nyilvánosságra hozzuk a dolgot, bódulni fognak hozzánk honfitársaink!

- Ugy van! - csatlakozott Oroszlán. - Ez a mozgalom már régóta az idők méhében vajudott...

- Szegény idők! Pont Ubultól kellett teherbe esniük! - acsarkodott Lapp.

Ifju Sági Kornél is meglobogtatta ifjuságát:

- Tiltakozom! Elmúltak már azok az idők, amikor a fiatalság nélkül lehetett cselekedni!

- Ugy van! A fiatalság a jövő! - ismételte pártfogóan Izga.

- A jelen! Tessék ezt tudomásul venni végre! - rikácsolta a fanatikus ifju. - Önök valamennyien a rég lejárt multat képviselik!

Izga mélyen megbántva válaszolta:

- Fiatalember, egy kicsit több szerénységet kérünk!

De a fiatalember nem tágitott:

- Tessék megnézni a Vénuszt! Ott kizárólag a fiatalok érvényesülnek!

- Na, ja, a Vénusz! - mormogta Álom, aki nagy tisztelője volt a női nemnek. - majd bolond lesz vénéktől csiklandoztatni magát!

- Ön pedig nézze meg a Jupitert! - reszkette vissza Eleő-Kellő.

- A Jupiter korhadt, feudális rendszere nem lehet példaképe a jövő felé menetelő Mars-népnek! - kiáltotta hisztérikusan az ifju.

- Hány éves maga tulajdonképpen? - ordította Gyár Oswald, aki szeretett végére járni a dolgoknak.

- Harmínckettő!

- Na, akkor leléphetsz, öcsém! - kárörvendett Lapp. - Ezek a srácok itt fiatalabbak! Hagyd őket érvényesülni!

/Folytatása következik/